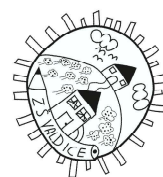
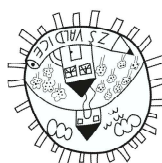
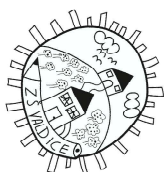
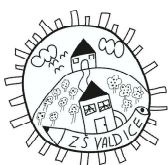
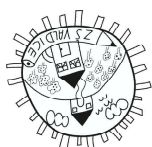

ŠKOLOVINKY

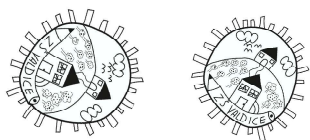

OBČASNÍK VALDICKÝCH ŠKOLÁKŮ A JEJICH UČITELŮ

TŘETÍ ČÍSLO(3.) ŠKOLNÍ ROK 2025 - 2026,
PÁŤÁCI SE LOUČÍ!!!!!!!!!!!!!!

LOUČÍ SEADÉLKA

když jsem poprvé přišla do školy nikoho jsem neznala a moc jsem si kamarády nemohla udělat byla jsem stydlivá..po pár měsících jsem se začala kamarádit s Rupertem(už tu není) s Ondrou (taky tu není) a s Anetkou (taky tu není) a s Violkou... moc my budou všichni chybět už zbývá málo dnu týdnu už nebudeme po spolu..jsme nejhlasiťější třída ze všech bych řekla až odejdeme tak ta nejhlasiťější spadne a už tu nebudeme máme mega auru

LOUČÍ SE ...ALEX

Byl jsem prckem od roku 2021-2026.No

prckem jsem pořád ale každý musí uznat

že už jsem o trochu větší.Ve škole je to

fajn jenom když nepíšeme test. Mám rád

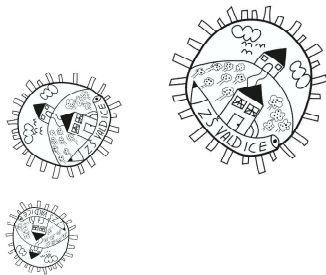
hodně kluky a holky ze čtvrtý. Třeba

takovej Jonáš ten vždy přijde z něčím

jiným.Rád s nimi hraju i vybiku.

I když někdo moc vybiku nechraje třeba o

velké přestávce .

LOUČÍ SEBĚTKA

Když jsem přišla do první třídy tak

jsem se těšila, ale postupem času to bylo horší a horší, vůbec jsem nechtěla do školy.V první a ve druhé třídě to bylo dobré, ale ve třetí se to změnilo. Přišla angličtina a šlo to z kopce, nebavilo mě učení a tak to bylo.Ale teď jsem v páté a říkám si proč to je tak krátké všechny třídy mi utekli tak rychle a teď zbývá d měsíc a nechci abychom odešli.

Mám tady hodně kamarádů jak holky tak dokonce i kluky hlavně Matyldu.

Vzkaz pro všechny třídy užitě si naši školu než odejdete,važte si našich učitelek a pana ředitele a užitě si to tady.

S přáním všeho dobrého

Bětko

LOUČÍ SETADEÁŠ

MÁM MOC DOBROU TŘÍDU

vadí mi že někdo jde do jiné školy

ale i to nás nerozdělí jsme dobří kamoši

i

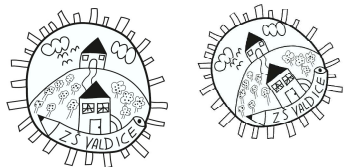
rozloučení s naší spolužačkou škoda že naše spolužačka už je v jiné škole. Ale ji často potkávám když jde ze školy.

LOUČÍ SE TOM

2021 - 2026

Mých pět let ve Valdicích uteklo jako voda. Mám tu kamarády ze všech tříd a tři nejlepší

kamarády Lukase Beránka, Mikyho Breta a Alexe Maňáka nejspíš kamarádi na celý život. Přeju příštím pátákům ať ji pátá třída uteče jako mě. S pozdravem TOM HAVEL

LOUČÍ SE EMIČKA

Děkuji moc že o mě pečujete
jste na mě moc hodná milá
laskavá Emička

jo a ještě ten chlupatý
kožich a hezký brýle od
kolika nosíte tyhle botičky
moc líbí z lásky Emička...

LOUČÍ SE MATYLDA

Když jsem šla do první třídy,
tak jsem dostala různé sešity a
našla si kamarády.

Ve druhé třídě z naší třídy
odešel Rupert

Ve třetí třídě odešel Ondra:(a
přibyl nám nový předmět
angličtina.

Ve čtvrté třídě se nám z
prvouky stala přírodověda a
vlastivěda a na konci odešla
Vanesa.

V páté třídě se nic moc
nezměnilo ale v půlce roku
odešla Anetka.

Všichni tu byli moc hodní a je
škoda že musíme jít do jiné
školy. :(

LOUČÍ SE... VIOLKA

Když jsem nebyla ještě ani v
první třídě, hrozně jsem se
těšila do první třídy. Ptala jsem
se rodičů, kdy už půjdu do
školy. Když jsem už přišla do
první třídy, byla jsem hrozně
šťastná. Dokonce jsem se ráda
učila. Postupem času už tolik

ne. Pak jsem se těšila na
přesný opak, až půjdu pryč.
Teď když nad tím tak
přemýšlím, vlastně mi naše
třída i škola bude hooooodně
chybět. Všichni tady jsou
hodní a vůbec se mi odtud
nechce pryč, ale musím.
Odnesu si odtud toooooolik
hezkých vzpomínek. Nejvíce
mi bude chybět naše třída a
všechny paní učitelky / učitelé.

Viola

LOUČÍ SE MIKY

Asi nemůžu říct že se do jiné
školy těším ani netěším.

Život jde prostě dál třeba to
nebude tak dobrý jako tady ale
na změnu si každý

zvykne .Přestupem si projde
skoro každý krom těch kdo skončí
základní školou !)

Se spolužáky se určitě budu
kamarádit i když budou na jiné
škole.

Navíc na druhé škole budou také
spoustu kamarádů.

V naší třídě bylo spoustu
spolužáků co už odešlo dřív

takže na odchod jsem už trochu
zvyklý.

Doufám že si čtvrtá třída poslední
rok v této škole užijí:)

Všem svým spolužákům přeji
lehký přestup na novou školu.

LOUČÍ SE MATY

Všichni jsme tady měli kama-
rády, ale už je konec. Hodně
nás odešlo,jen deset z nás

odejde ze stejné školy. Každý
jde do jiné školy.... Ji-
čín,Železnice a více škol. Moc
z nás se nepotká znova s ostat-
ními,ale jdeme do dalšího roč-
níku a nedá se s tím nic dělat.
Byli i problémy, ale na to

vše si už ani nevzpomeneme.
Možná tuhle školu už neuvi-
díme ale i možná uvidíme,ale
to nemusí být pravda.

LOUČÍ SE PANÍ ASISTENTKA

Milí páťáci, stáli jsme spolu na startu ... a uběhlo dlouhých pět let. Ted' už Vám jenom zamávám a budu držet palce! Ať se Vám daří a plňte si své sny.

LOUČÍ SE PANÍ UČITELKA ŘÍHOVÁ

Milí žáci,

chtěla bych vám říct jen tři věci, které si doufám, odnesete dál než jen za bránu téhle školy.

Bud'te zvědaví, otevírají se před vámi nové možnosti, které je potřeba prozkoumat.

Nebojte se překážek, každý neúspěch vás posune dál.

Chovejte se k druhým tak, jak vy chcete, aby se chovali oni k vám.

HODNĚ ŠTĚSTÍ

LOUČÍ SE PANÍ UČITELKA MIKULOVÁ

Páťáci, byl to s Vámi někdy boj. Ale asi jsme ho vybojovali, ne?

Přeju Vám dobrý rozjezd do toho trochu dospělejšího života, hodně kamarádů, pár opravdu dobrých přátel, splně-

ní snů, o kterých možná zatím ještě ani nevíte a ať se váš celý život drží zdraví a štěstí!

LOUČÍ SE PAN ŘEDITEL

Paměť

V našich životech se paměť vyjevuje jako nástroj pro uchování a vybavení si naší minulosti, prožitků, křivd i úspěchů. Má škola svou paměť? Zamýšlím se nad tím proto, že naší školou procházelo a prochází generací dětí, stalo se v ní nespočet veselých i smutnějších událostí... Kam se tohle všechno ukládá? A jak se to vybavuje a připomíná? Prvním místem je školní kronika – formální kniha, která se čas od času někde vystaví, ale málo kdy se v ní usilovně listuje. Je důležitá a nepostradatelná. Pak tu jsou Školovinky. Ty si pamatují to, co do nich děti napíší a jak události školního života interpretují. Dětský pohled je pohled přes kaleidoskop emocí. Ve školních novinách se dá snáz listovat, jen ta objektivita tu tak trochu hapruje. Ale pak tu je každé „já“, které si naší školou projde. Každé dítě má své „já“, do kterého se zapisuje i sebekratší a nejnevýznamnější okamžik, který děti ve škole prožijí. Tyhle události školy se zdánlivě nejhůře vybavují, často jsou neuspořádané, z některých můžeme mít pocit, že jsou zcela bezvýznamné. Pak se ale Otevrou dveře školy a ti, co ji navštíví, těm se příběhy vrací, listují ve své osobní kronice vlastního „já“. Škola, jako součást vlastního „já“, je nej-

obsáhlejší vzpomínkovou kronikou naší školy.

